

ligaste i en tämligen gles förekomst, vilket dock icke utesluter att arten kan finnas vid t. ex. Salmyr i Öja och Muskmyr i Sundre fast jag förgäves sökt den där.

Färön den 1.9. 1945.

Haldur Wigsten.

Hasselmusnotiser från Jönköpings län.

Hasselmusen, *Muscardinus avellanarius*, lär före 1941 endast 2 gånger på de sista 50 åren ha konstaterats inom Jönköpings län.

Följande notiser kanske därför kunna vara av intresse.

I september 1941 iaktogs hasselmus tvenne gånger på Trollebo skogsvårdsgård i Lemnhults socken. Ett gammalt bo och ett nytt bo med tre ungar hittades i en 20-årig tallplantering. Det ena boet, som bestod av ett litet klot av torr bräken, satt i toppen på en meterhög spenslig enbuske, det andra c:a 2 m ovanför marken i en tall.

Hasselmusen har sedan iakttagits på Trollebo vid flera olika tillfällen, senast i vår och i sommar.

Vidare iaktogs en hasselmus likaså i september 1941 å Holma i Lemnhults socken vid röjning av en betesvall. Gammalt bo hittades i en enbuske.

I sommar (den 31.8.) fann jaktvårdskonsulenten H. SVAHN hasselmus på en alldeles ny lokal, nämligen å Granstorp i Åsenhöga socken c:a 3 mil nordväst om Värnamo. Musen klättrade omkring i hallonplantorna på ett hygge, som på alla sidor omgavs av barrskog. Det lilla trevliga djuret för ju en ganska undangömd tillvaro, och man vågar kanske därför hoppas, att den kan vara allmännare än vad man nu tror.

Ytterligare ett hasselmusfynd har gjorts i september 1945 av forstmästare BENGT WETTERHALL, Jönköping, nära Rödjenäs gård i Björkö socken. Flera vuxna möss observerades och ett bo hittades väl dolt i en granbuske c:a 1 meter över marken.

Jönköping den 22.9. 1945.

Åke Hallander.

Kornknarren, *Crex crex*, i Örebro län 1945.

I Örebro-Kuriren för den 2.10. 1945 återfinnes sedvanlig statistik över länets kornknarrstam. Av denna återgives här följande:

»I fjol kunde redovisning lämnas för 45 säkert kända kornknarrar i länet. Sedermera ha uppgifter inkommit om under fjolåret hörda ytterligare 3 kornknarrar, varför siffran för 1944 belöper sig till 48. I år uppgår antalet säkert konstaterade kornknarrar till 46, vartill kommer 9 såsom mera osäkra betecknade, alltså på sin höjd 55. Ehuru sålunda antalet av säkert iakttaga kornknarrar i år är 2 st. mindre än

i föl, upphjälps detta av siffran 9 för de som osäkra betecknade. Stammen synes sålunda, att döma av dessa siffror, hålla sig tämligen konstant inom länet.»

Lund den 5.10. 1945.

Red.

Bidrag till knölsvanens utbredning i Östergötland.

Knölsvanen (*Cygnus olor*) fortsätter att utvidga sitt utbredningsområde i Östergötland. Sålunda har jag anträffat tre förut okända häckningslokaler i nordöstra Östergötland. De bli ett komplement till min tidigare publicerade artikel, »Knölsvanens utbredningshistoria i Östergötland» (Fauna och Flora, p. 134, 1945).

Hampsjön. Denna lilla oansenliga sjö ligger norr om Bråviken i Krokeks socken. Övervattenvegetationen, som är yppig, utgöres huvudsakligen av säv (kolvass). Endast något litet bladvass kan upptäckas. Ett par har i år (1945) häckat där, då jag nämligen den 8 juli såg fyra ungar. Hur långt tillbaka knölsvanen vistats i sjön, har jag ej lyckats utröna.

Runken. Detta lilla näringsmättade kärr, som nästan är igenväxt, ligger vid Okna järnvägsstation (V om Norrköping). Bladvassen är dominerande i övervattenvegetationen. Ett par har häckat där i år. Jag har ej anträffat den i Runken tidigare.

Viberga kärr. Nordväst om Risinge kyrka ligger detta kärr. Starr och bladvass äro dominerande i vegetationen. Ett par har i år häckat där (3 ungar). Ej anträffad tidigare någon gång vid denna lokal.

Norrköping den 20.10. 1945.

Hans Bobman.

Några häckningsfynd av gråtrut, *Larus argentatus*, i uppländska sjöar.

I nedanstående uppsats vilja vi meddela några häckningsfynd av gråtrut, som vi, under de senaste åren, gjort i uppländska insjöar. I litteraturen synes tidigare endast en lokal vara känd, nämligen sjön Södergöningen i Bladåkers sn (»ett par», REUTERSKIÖLD 1924). En stam har också länge funnits i Mälaren.

Flera äldre auktoriteter, bl. a. LÖNNBERG, anse, att gråtrutens förekomst inom landet är en relik från de tider, då vattnet täckte stora delar av Sverige. Om så är fallet för Upplands del kan diskuteras. Landskapets läge, utskjutande i Östersjön och med de båda stora sjösystemen Mälaren och Nedre Dalälven på två sidor, har säkert givit en fågel som gråtruten stora möjligheter till spridning. Dessutom är det tydligt, att stammen ökat på senare år. Inom Mälaren bildar fågeln så-

lunda nu kolonier från flera håll.

Sjöar, som mera sällsynt, att de tidiga

Våra undersökningar om gråtruten som häckningslokal i Roslagen och i gällningslokaler. är fråga om sko gråtruten funnit älven, Tämnares ligare, att han s kilometer utsträckt fall har det rörliga oligotrof typ.

Vi ha i det följande själva varit i tillfälle

Nedre Dalälven juli 1942 av G. par. Ungarna vor stora bobalarna hi

Tämnares. För den 16 juni 1940 en holme vid ne S. MELLQUIST ett holme i Stortämr Ännu ett bo med 1941 funnos två holmar vid Sörsjö

Lumpebosjön, svann sedan. Sjön liten, ej fullt två

Stennässjön, Jä holme. Sjön är a eutrof växtlighet häckat i dessa bå

Velången, Björk 3 juni 1940 hitt funnos tre ägg, i även de följande stora, nu utdikad

Gimningen, Bl marna i sjöns södr.

Gavellångsjön, 1 byggt tomt bo, et plundrat av kråke